

O prknech, která znamenají hollywood

sobota 27. října 2013 / 2. číslo, 11. ročník přehlídky

ŽNOVINY

Zpravodaj Kláštereckých divadelních žní

Vlaky dostaly podruhé Oscara

Nová verze Titanicu, vtipný moderátor, bezbranná starostka, problémy s technikou a již druhý oscarový úspěch Ostře sledovaných vlaků Bohumila Hrabala - přesně takové bylo zahájení již 11. Kláštereckých divadelních žní s podtitulem Oscarové.

Těžko si představit lepší začátek. A narodil od pokračování hollywoodských trháků, která většinou končí v propadlišti dějin, pokračování žní slibuje s každým dalším dnem lepší a lepší zážitky. Už dnes se na klášterecká prkna vrací Libor Ulovec, jeden z vítězů divácké soutěže předchozích let. A bezpochyb to bude opět zážitek.

A jedno malé upozornění pro všechny naše příznivce - pokud vám při koupi lístku u pokladny nefeklo, že si můžete koupit permanentku na celou přehlídku, vězte, že tak můžete učinit. Cena je příznivá a my doufáme, že nás i díky tomu budete mít ještě raději než dosud.

Co bychom si také počali bez vás, našich věrných diváků - děkujeme, že nám věnujete svůj čas. My se budeme snažit, abyste se s námi nenudili.

Je těžké dělat dramaturgii i režii současně

Rozhovor s režisérem Ostře sledovaných vlaků Václavem Poldou

Václave, kolik si toho v posledním týdnu naspal?

Tak 25 hodin. Včera jsem šel spát ve čtyři ráno a v devět jsem vstával.

Kdy v tobě uzrál nápad, že uděláš dalšího Hrabala?

Asi když jsme byli s Příliš hlučnou samotou na Hronově. Tam jsem viděl Ostře sledované vlaky a vůbec se mi nelíbily. Tak jsem to chtěl zkusit.

A ty máš nějakou slabost pro Hrabala?

Mám. I kdyby Hrabal napsal třeba jen lístek na nákup, tak mě to bude bavit. Mně se prostě líbí, jak píše. Ale často je to těžké přenést na divadlo. Je to literatura, kterou když čteš, tak se ti líbí, ale pak už to nemusí fungovat na divadle.

Jaká role je pro tebe nejtěžší? Scénárista, dramaturg nebo režisér?

V poslední době asi režisér. Ty dramatizace jdou relativně samy. Ono je hlavně těžké být všechno dohromady. Kdybych dělal jen režiséra a zároveň měl dramaturga nebo naopak, tak by to bylo mnohem jednodušší. Těžké je dělat dramaturga a režiséra dohromady. Ty funkce by měly být oddělené, aby to dělali dva lidé a mohli se o hře bavit. Dramaturg obecně hodně chybí v amatérském divadle. Mně hrozně schází, že si o tom nemůžu s někým pořádně promluvit. Třeba když jsme dělali Příliš hlučnou samotou, tak jsme s Honzou Milotou rok jen rozebírali text, takže tam ta funkce zastoupená byla, ale často to tak není a moc mi to schází.

V které z těch rolí jsi si nejvíc jistý? Co považuješ za svou parketu?

To je různé. Asi i u jak které hry. Jde také o to, jaké mám herce, protože když mám nějaké nezkušené herce a do toho i ty ostatní, tak se jim nemůžu věnovat, tak jak bych chtěl a

Pokračování na druhé straně

Ať si kdo chce, říká co chce

Jarda Kudla

Dnešní představení bylo velice poutavé. Moc se mi líbila hra se světy, Venca Polda se dobře dokáže vcítit do role diváka. Pro mě bylo dnešní představení moc krásné.

Týnka Sladomelová

Mně se představení líbilo hodně, byla jsem mile překvapená. Líbily se mi herecké výkony a na to, že mladý Míra Nyklíček hrál poprvé, hrál velmi hezky. Moc se mi to líbilo a děkuji za příjemné představení.

Jana Lhotská

Pěkně. Dojemné. Překvapující. Kluci hráli moc hezky. Líbilo se mi to.

Iva Kalová

Musím velmi pochválit mladého Míru, já jsem z toho byla úplně šokovaná, jak byl skvělý. Bylo to moc pěkné.

Jaroslava Pokorná

Mně se líbily stínohry, ale místy mi to přišlo statické. Děj se neposouval a mohl mít větší spád. Ale celkově to bylo moc pěkné a chválím pana režiséra a herce.

Je těžké dělat dramaturgii i režii současně

Rozhovor s režisérem Ostře sledovaných vlaků Václavem Poldou

potřeboval. A to je pak pro mě hodně těžké. Pak mi hodně pomáhá to, co se stalo ve Vlacích. Že na zkoušce v určitých chvílích přišel velký Míra nebo Honza Milota, a to, co já jsem se tam s těmi méně zkušenými snažil udělat, a třeba by se to i podařilo, kdybych měl více času, tak oni přišli a ze své dlouholeté herecké zkušenosti jim poradili. To já třeba asi nedokážu úplně přesně říct a tímto mi oba hodně pomohli.

Takže ti nevadí, když ti někdo zasahuje do režie?

Nevadí. Taky záleží na tom, kdo to je. V určité fázi příprav ale do toho může zasahovat kdokoli, protože každý nápad je dobrý a i třeba sebeblbější nápad může nastartovat něco, co práci posune. Pak samozřejmě nastane určitá chvíle, kdy už se do toho nekecá. Divadlo není o tom, aby si někdo nahonil ego, ale aby celý tým udělal co nejlepší inscenaci. Já můžu celé divadlo vymyslet sám, ale bude to na hovno, protože divadlo by neměl dělat jeden člověk. Pak ti může něco snadno uniknout. A hlavně, když v tom textu sedíš už od fáze příprav, třeba dva roky, tak ti spousta věcí uteče a lidi zvenčí ti to pak pomůžou odhalit.

Tvou silnou stránkou je vždy výtvarné řešení inscenace. Vytváříš si představu, už když hru píšeš?

Dost často ano. Když hru píšu a vím, že ji budu režirovat, tak už nad tím takhle musím přemýšlet. Ale je to určitá schizofrenie. Protože když píšu, tak se snažím být opravdu jen tím scénáristou a zároveň dramaturgem. Jenže na druhou stranu už vím, že to budu režirovat a tak vím, co můžu napsat, co je ještě možné a co už není. Kolikrát dramatik napíše hru, kterou pak není možné ztvárnit na divadle nebo málokdo si s ní poradí. A já už vím, co od sebe můžu čekat.

Jak se ti pracovalo s nováčky?

Výborně. Ale představoval jsem si, že se třeba mladému Mírovi budu věnovat víc. Okolnosti a čas to nedovolily, což mě trochu mrzí. Naštěstí je tak schopný, že si postavu vytvořil sám. Teda nevím, jestli to doma neprobíral s tátou. Já jsem si původně říkal, že je takový typ, že budu chtít, aby na jevišti jen byl. On ale udělal hrozně velký pokrok. Kdybyste ho viděli na začátku, tak byste ani nevěřili, že může za třicet let roku udělat takový pokrok. To fakt koukám a smekám. Když jsem ho dnes pozoroval, tak on má třeba velký cit pro timing.

Byly při zkoušení nějaké těžké chvíle?

Byl problém ve scéně při sexu s Mášou, kdy Miloš zvadne jak lilium. To byla snad čtvrtá verze. Natírání plotu mělo také tisíc verzí. Pro mě navíc zkoušení bylo těžké v tom, že jsem se dlouho zaobíral Samotou, což bylo monodrama, pak Na širém moři, kde hrálo jen pár kluků a teď jsem měl skočit mezi devět herců. Všechno to uhlídat pak pro mě bylo obtížné. Navíc se teď potýkám s tím, že od té doby, co jsem dokončil Kurz praktické režie, všechno dělám moc řemeslně. Hodně přemýšlím nad dramaturgií, nad režii, nad situacemi, aby byly dobře vystavěné, aby byly vypointované, a pak mi trochu uniká ta lehkost a hravost, kterou jsem měl dřív. Jsem z toho trochu nešťastný, protože cítím, že ta lehkost tam schází. Intuice je přebitá řemeslem a „akademickým vzděláním“. Mě to hrozně štve a musím mezi tím najít balanc. Abych divadlo dělal intuitivně, ale zároveň si vzadu v hlavě hlídal řemeslně všechny věci.

Máš něco rozpracovaného, připravuješ něco?

Mám pár nápadů, ale teď jsem měl takové hektické období - svatba, stěhování, nová práce, koupě bytu, že jsem se některým věcem nevěnoval tak, jak jsem chtěl. Takže si budu muset dát trochu pauzu a novou věc začnu dělat, až když ji budu mít opravdu dokonale připravenou. Nechci být nezodpovědný, tohle zkoušení už bylo na hraně a já chci, aby to šlapalo jinak.

Jak jsi spokojený s dnešním představením?

Reakce diváků byly nad očekávání. Chce to ale ještě hodně vyhrát, aby si herci byli v určitých chvílích jistější. Některé situace, které byly dobře našlápnuté na zkouškách, třeba Zednicek, dnes spadly a zatím nevíme, proč. I když už si o tom něco myslíme. Herci si prostě musí být jistí. Mně přijde, že snad ještě bojovali i s textem. Když si herec není jistý a dělá jen režijní pokyny, tak je to vidět. Pak tam samozřejmě jsou ještě některé režijní problémy, kdy diváci něco nechápu a ty musíme vyřešit. Ale jinak dobrý.

Ať si kdo chce, říká co chce

Víteek Havlát

Dnešní představení bylo obtížnější téma, ne každému se to mohlo líbit, ale já jsem byl opravdu spokojený, líbilo se mi to. Jednou jsem se ve hře ztratil, a to ve chvíli, kdy Miloš šel na vlak a drželi ho tam Němci. V tu chvíli jsem přesně moc nevěděl, o co jde. Chtěl bych hlavně pochválit mladšího Míru. První role, premiéra - super. Nemohl ani jednou utéct z jeviště, neměl žádné výpadky textu, paráda.

Martina Bartušková Elisová

Bylo to fakt úžasné. Byla jsem překvapená, kolik tam máte nových talentů.

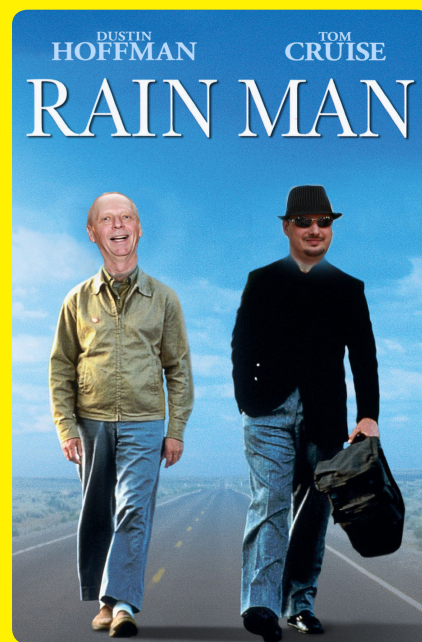
Olča Ratajová

Mně se to líbilo, akorát mi přišlo, že se to místy trochu táhlo. A líbila se mi stínohra a práce se závěsy.

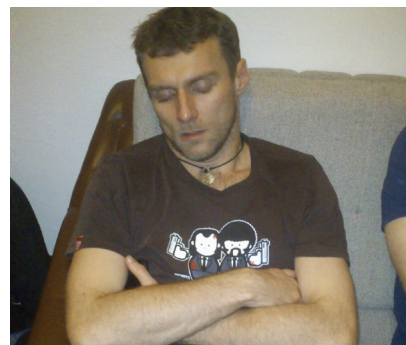
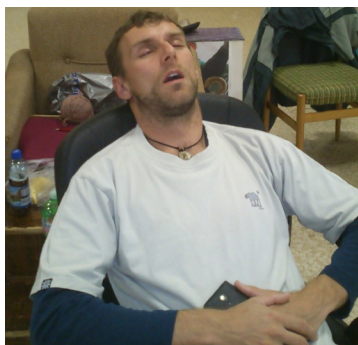
Štěpán Malast

Hru jsem viděl poprvé, nebyl jsem ani na zkoušce, a proto jsem si mohl užít skutečně premiéru, stejně jako ostatní diváci. V první řadě bych chtěl pochválit výkon Míry Nyklíčka juniora, který působil sebestiště a přirozeně. Vaškovo zpracování bylo tradičně velmi koukatelné. Stínohra, práce se světlem a vůbec celá scéna byla skvělá. Sešla se fajn parta a odvedli výbornou práci.

Festivalový plakát Štěpána Malasta

Jak se zkoušely "Vlaky" aneb jak sladké je být osvětlovačem v KLASu

Žňoviny připravili: Zdenička a Míra Nyklíčkoví, Štěpán Malast a Honza Škach